

△▽**Infinita fortuna de la sang...**

De Pere Quart

Infinita fortu

Amor, aquesta gràcia imperiosa
 que es refà, com el mar, amb les tempestes!
 Llagrimeig jubilós que ablana el fang;
 o, en la mirada furiosa,
 5
 repte dels llavis, de les sines testes.

Sospirs amb pauses de cançó,
 desig del gaudi, gaudi de l'espera;
 tumult, victòria i abandó.
 Amor, veu poderosa i mentidera,
 10
 palau dels somnis resplendents, i estança
 penombrosa del plany i la recança.

Tot el verí d'aquesta mel,
 d'aquest sangprès la coïssor suprema,
 la revessa metgia d'aquest fel
 15
 i aquella set que l'aigua fresca exalta,
 qui no els sofreix, qui no els valdria espremer
 i ben xuclar-los aprimant la galta?

—48→

I la tendresa, ventijol humit
 -ales de la tendresa!-
 20
 polsim d'amor i fina embriaguesa;
 somriure d'un pecat ja redimit,
 coixí de pètals sota la rosada,
 dolçor vespral en puritat d'albada?

L'amor dels somnis, tanmateix?
 25
 Aquella força plena i sense minva
 que crea com un déu la seva fama,
 el gaudiment que el peix,
 i la glòria que el nimba,
 la veu innumerable que l'aclama.
 30

Per als mortals un altre amor
 de flama i brasa que s'ablama encara

un xic més trista, vers l'enyor
 i vers el frau i la pobresa avara,
 i la memòria altiva
 35
 -corrent amarg que ve de l'altra riba.

Però hi ha el temps, Senyor, aquell temps
 quan els sentits acorruats s'avesen
 a tants plaers extrems
 i a tants miracles de rosada argila
 40
 dintre miralls mig entelats on besen
 els amorosos de flagrant pupil·la.

I, sota el cel, aquell voler, convex
 clavell de tendra porcellana,
 cristall pel bleix, micròfon pels batecs!
 45

Branda bleït de febre vana
 i amb l'ombra secreteja
 d'ocells carnals, que fan enveja.

—49→

La cambra de l'amor serà la nit.
 Amarà les molleses i les brises;
 50
 la servitud, l'oblit.
 Els llacs d'aigües submises,
 el trèvol i la gespa de les prades,
 les branques dels fruiters mig decantades.

Es aquesta la nostra eternitat!
 55
 Déu vetlla el breu camí, l'hora fecunda
 i el mal àngel els sembla de pecat.
 S'empara la follia vagabunda
 d'instant que el goig afua i accelera,
 i el pensament eixampla com l'esfera.
 60

Llagrimeig jubilós que ablana el fang;
 o, en la mirada furiosa,
 repte dels llavis, de les sines testes.
 Infinita fortuna de la sang.
 Amor, aquesta gràcia imperiosa
 65
 que es refà, com la mar, en eles tempestes!